

JÁTÉK

Október 14-én sok százezer néző szurkolta végig a Magyarország-Svájc labdarugó világbajnoki selejtezőt. Biztos győzelem, és ami még fontosabb: régen várt, jó játék.

Az eddigi pontszerzések után azért maradt bennünk némi kételkedés: jó, jó, de nem az igazi ... Most olyan erényeket villantottak fel "a fiuk", amelyek régen hiányoznak csapataink repertoárjából. Egy szóval nemcsak az eredménnyel lehetünk elégedettek, hanem a teljesítménnyel is.

Hogy miért fontos ez?

Nagyon gyakran megelégszünk részsikerekkel. A pillanatnyi kényelmes helyzet, a lábfürdő-testet-lelket átjáró melege, elhiteti velünk, hogy ez a lehető világok legtökéletesebbike, és odakünn, a szárazon hűvös van. Következtetés: pancsikoljunk még, s ha kihül a víz, legfeljebb utánatöltünk.

Ennél már csak az a rosszabb, ha el is hisszük magunkról, hogy most az önmegvalósítás maximumát nyújtjuk. /Miért is ne? Hiszen amiről nem tudunk, az nincs./

Ne is tagadjuk: igen kellemes, családi hangulata van a Lófara nevű műintézménynek és a Sárkány sem egy utolsó hely.

Önelégült mosollyal nyugtázzuk, ha ujdonsult ismerősünk eltátja a száját: - Te jogász vagy? Akkor ti a feketét is fehérre festitek. Leki-csinylően legyintünk bölcsész, TTK-s stb. haverunkra, akivel az egyetemi könyvtár előtt találkozunk: - Ugyan, mi a vizsgaidőszakban sem tanulunk.

Kocsmazáráskor részeg torokból üvöltjük a Jogász-indulót, s jóleső büszkeség tölti el kebelünket.

Valóban büszkének kell lennünk?

Politikus kar - mondjár ránk - s politikai műveltségünkkel még egy gimnáziumi Ki Mit Tud-ra sem mehetnénk el. Persze, vannak kivételek, de talán épp ők azok, akik helyeslően bölintanak és beljebb csusztatják a padba a Valóságot, a Mozgó Világot stb. - nehogy a többiek meglássák - mert még kiderül, hogy nincs benne lelki rovat és keresztretjtvény. Egyáltalán, mi az, ami az oktatáson és a vizsgákon kívül ehhez az épülethez, a Karhoz, a jogászi pályához köt bennünket? A személyi igazolványban található "egyetemi hallgató" bejegyzés csak az előadá-

sokon való részvételre és a vizsgákon - több-kevesebb sikerrel (- való szereplésre jogosít fel bennünket?

Mi lesz, ha majd négy és fél év után összegezni akarjuk az itt eltöltött időt és alkohalmámoros discok, éjszakába nyúló kártyázások és néhány kellemes orgazmus emlékén kívül semmi sem jut az eszünkbe? Lehet, hogy onnan már nem tűnik olyan jó ötletnek a lábáztatás, és nehezen, de beismerjük, hogy elpocsékoltuk azt az annyiszor hangzótatott négy legszebb évet. És az sem nyugtat meg bennünket, hogy a többiek is ezt csinálták.

Mindegy. Lényeg, hogy "a fiuk" jól játszottak végre, és már csak egy lépés a végső cél. Reméljük, sikerül az új és színvonalas formát megtartani, hisz a játék most már nem babra megy.

Dávid József